

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka v právní věci

žalobce: **ALT POHLEDY s. r. o.**, IČO: 28807928
sídlem Čechyňská 361/16, 602 00 Brno
zastoupený advokátem Mgr. Radovanem Indrou
sídlem Čechyňská 16, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Energetický regulační úřad**
sídlem Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 18. 3. 2025, č. j. 07026-12/2024-ERU,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Dne 11. 2. 2011 obdržel žalovaný žádost žalobce, kterou se domáhal udělení licence na výrobu elektřiny pro výrobu elektřiny využívající slunečního záření umístěnou na pozemcích parc. č. 1874, 932/1, 1008/2, 1008/4, 997/3, 995, 997/1, st. 208, 875/6, 889/4, 889/6, 962/5 v katastrálním území Horní Hynčina, obec Pohledy, okres Svitavy, kraj Pardubický, o instalovaném výkonu 5,864 MW (dále též „FVE Pohledy“). V rámci řízení o žádosti byla žalovanému předložena k prokázání bezpečnosti energetického zařízení a ke splnění technických předpokladů Zpráva o revizi elektrické instalace ze dne 23. 12. 2010, č. 2010/135, s objektem revize „FVE 5 MW Pohledy I.“, vykonaná ve dnech 20. až 23. 12. 2010 revizním technikem M. V., ev. č. osvědčení 4696/9/06/R-EZ-E2/A, podle které bylo instalováno 10 ks střídačů (5 000 kW) a 20 820 ks fotovoltaických panelů (4860,43 kWp). Dále byla předložena Zpráva o revizi elektrické instalace ze dne 23. 12. 2010, č. 2010/136, s objektem revize „FVE Pohledy II.“, vykonaná ve stejném termínu týž revizním technikem, podle které bylo instalováno 97 ks střídačů (1008,8 kW) a 4365 ks fotovoltaických panelů (1003,95 kWp). V obou předložených revizních zprávách byl uveden závěr, že elektrická instalace z pohledu bezpečnosti vyhovuje. K prokázání vlastnického práva byla předložena Dohoda o převodu vlastnických práv uzavřená dne 15. 2. 2011 mezi společnostmi ALTENERGIE DEVELOP s.r.o., se sídlem Makovského náměstí 3147/2, 616 00 Brno, IČ: 287 81 562, a žalobcem. Revizní technik konstatoval, že zařízení je schopno bezpečného provozu podle příslušných norem.
2. Žalovaný na základě uvedených podkladů rozhodnutím č. j. 00938-11/2011-ERU pro předmětnou výrobu elektřiny FVE Pohledy udělil žalobci dne 28. 2. 2011 licenci k výrobě elektřiny využívající slunečního záření o instalovaném výkonu 5,864 MW.
3. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 11. 1. 2024, č. j. 46 T 15/2023-10418, byla schválena dohoda o vině a trestu uzavřená dne 14. 9. 2023 mezi státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Brně a obviněnými M. H., V. K., M. V. a společností ALT CHORNICE s.r.o. (dále též „trestní rozsudek“). Tímto rozsudkem bylo rozhodnuto, že M. H. spáchal zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), zčásti dokonaný a zčásti nedokonaný ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, když jako jednatel společnosti ALTENERGIE DEVELOP s.r.o. v úmyslu neoprávněně jmenovanou společnost obohatit tím, že pro ni získá neoprávněný nárok na některou z forem podpory pro výrobu elektřiny z obnovitelného zdroje energie uvedeného do provozu již v roce 2010, předstíral dokončenost FVE Pohledy předložením nepravdivých revizních zpráv a neodpovídajících předávacích protokolů Energetickému regulačnímu úřadu, který na základě předloženého vydal dne 30. 12. 2010 rozhodnutí o udělení licence č. j. 13824-12/2010-ERU pro společnost ALTENERGIE DEVELOP s.r.o. (č. licence 111018001, právní moc dne 30. 12. 2010) na dobu 25 let. Poté od 1. 3. 2011 došlo k převodu vlastnických práv k FVE Pohledy na žalobce, jehož jednatelem byl taktéž M. H., který dne 11. 2. 2011 podal citovanou žádost o licenci pro společnost ALT POHLEDY s.r.o. a na základě opětovného předložení totožných skutečností neodpovídajících dokumentů bylo vydáno rozhodnutí o udělení licence č. 111118425, přičemž k této žádosti byla navíc předložena další nepravdivá Zpráva o revizi elektrické instalace č. 2010/135 s uvedeným datem ukončení revize dne 23. 12. 2010 a nepravdivá Zpráva o revizi elektrické instalace č. 2010/136 s uvedeným datem ukončení revize dne 2. 12. 2010, obě vypracované M. V. Společnosti ALTENERGIE DEVELOP s.r.o. a následně společnosti ALT POHLEDY s.r.o.

byla v období od 1. 2. 2011 do 31. 5. 2020 neoprávněně vyplacena částka podpory v celkové výši nejméně 294 226 236 Kč, přičemž za dobu od 1. 6. 2020 do 31. 12. 2030 by dále došlo k neoprávněnému čerpání podpory v celkové výši nejméně 436 278 635 Kč, to vše ke škodě České republiky. Trestním rozsudkem bylo dále rozhodnuto, že revizní technik M. V. spáchal zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku zčásti dokonaný a zčásti nedokonaný ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, když s cílem pomoci panu M. H. k neoprávněnému získání licence pro společnost ALTENERGIE DEVELOP s.r.o. a s ní souvisejícího nároku uvedené společnosti na některou z forem podpory pro výrobu elektřiny z obnovitelného zdroje energie, uvedeného do provozu již v roce 2010, vyhotovil skutečnosti neodpovídající výše zmíněné revizní zprávy s vědomím, že budou použity v řízení před Energetickým regulačním úřadem jako doklad nezbytný k vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů. Tímto záměrným jednáním pomohl M. H. získat neoprávněně licenci pro společnost ALTENERGIE DEVELOP s.r.o. a následně i pro společnost ALT POHLEDY s.r.o.

4. Na základě trestního rozsudku zahájil žalovaný dne 29. 5. 2024 řízení o obnově řízení o udělení licence. Rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 7. 2024, č. j. LIC-07026/2024-ERU, bylo řízení o udělení licence na výrobu elektřiny z moci úřední obnoveno ve smyslu § 100 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Rozklad žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí Rada ERÚ v záhlaví citovaným rozhodnutím, proti kterému žalobce brojí nyní projednávanou žalobou, zamítla.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

5. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby rozhodnutí Rady ERÚ i prvostupňové rozhodnutí žalovaného zrušil.
6. Žalobce namítá, že žalovaný nesprávně přistoupil k obnově řízení o udělení licence, jelikož nerozlišoval mezi osobami ovládajícími společnost ALT POHLEDY s.r.o. v době vydání rozhodnutí o udělení licence a osobami, které se v dobré víře staly vlastníky společnosti až v červnu 2011. Odkázal na § 94 odst. 4 správního řádu, podle něhož je správní orgán povinen řízení zastavit, pokud by v důsledku zrušení nebo změny (původního) rozhodnutí vznikla některému účastníkovi (který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře) újma, která by byla ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu. V rámci trestního řízení orgány činné v trestním řízení důsledně rozlišovaly mezi FVE Pohledy a FVE Chornice ve vlastnictví společnosti ALT CHORNICE s.r.o., která je ovládána osobami, jež byly odsouzeny. Trestní soud vydal rovněž rozsudek, kterým byla společnost ALT CHORNICE s.r.o. shledána vinnou trestným činem podvodu, za níž jí byl uložen trest. Vůči žalobci však nebylo trestní řízení vůbec zahájeno.
7. Žalobce namítá, že nabyl majetková práva v dobré víře, jež zahrnovala mj. dobrou víru v to, že předmětná fotovoltaická elektrárna je provozuschopná a může být skutečně po deklarovanou dobu provozována. Zdůrazňuje, že se ani on, ani nikdo z jeho současných jednatelů nedopustil trestného činu, se společností ALT POHLEDY s.r.o. nikdy nebylo vedeno trestní řízení a osoby, které byly pravomocně odsouzeny za zvláště závažný zločin podvodu, nemají s žalobcem nic společného od roku 2011. Je evidentní, že trestněprávního jednání, které vedlo k získání předmětné licence se dopustily osoby působící u žalobce

v době před 16. 6. 2011 (jednatel M. H., revizní technik M. V.). Dojde-li tedy k prodeji právnické osoby, zde převodu 100% obchodního podílu, v jehož souvislosti nový společník zajistí provedení důkladné hloubkové prověrky nabývané společnosti (včetně prověření platnosti licence nutné k provozu fotovoltaické elektrárny) a po završení koupě podílu jmenuje nové členy statutárního orgánu, není zde dle žalobce důvodu pochybovat o existenci dobré víry nových jednatelů ve správnost, v minulosti vydaného rozhodnutí o licenci, a tedy ani o dobré víře právnické osoby, které se jejich dobrá víra přičítá.

8. Žalobce namítá, že žalovaný činí závěry bez provedení vlastního dokazování, pouhým přejímáním závěrů trestního rozsudku, aniž by prokazoval dobrou víru žalobce. Teprve poté pak měl žalovaný posoudit, zda újma, která by zrušením rozhodnutí o licenci žalobci vznikla, by byla či nebyla, ve zjevném nepoměru k újmě, která by vznikla nezákonným rozhodnutím veřejnému zájmu. Při tomto posuzování by pak žalovaný měl vzít v úvahu výši a závažnost škod vzniklých žalobci na jeho majetku vyvolaných odstavením elektrárny z provozu, a pozbytím zákonem garantovaného nároku na prodej vyrobené elektřiny za výkupní ceny pro elektrárny uvedené do provozu v roce 2010. Rovněž by měl v této souvislosti žalovaný zohlednit i dobu nezpochybněného výkonu daného pravomocného správního rozhodnutí, ale i dobu trvání dobré víry žalobce ve správnost a zákonnost tohoto pravomocného správního rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě v první řadě odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí Rady ERÚ, neboť žalobce ve své argumentaci vychází primárně z argumentace předestřené již v řízení před žalovaným. Žalovaný má i nadále za to, že žalobce pomíjí základní skutečnost, a tou je vázanost správního orgánu závěry soudů o nepravdivosti rozhodných podkladů a o vině za spáchání trestných činů. Trestní soud pravdivost vyjmenovaných podkladů zcela vyloučil, ostatně z toho vyvodil u několika osob i spáchání trestného činu podvodu. Žalovaný setrvává na názoru, že vydání původního rozhodnutí o udělení licence žalobce dosáhl spácháním trestného činu podvodu prostřednictvím předložení nepravdivých podkladů a že FVE Pohledy nebyla dokončena v deklarovaném rozsahu. Nadále zastává názor, že byl v licenčním řízení úmyslně podvodným jednáním žalobce uveden v omyl, a že mu dobrá víra ve správnost a zákonnost rozhodnutí svědčit nemůže. Stejně tak žalovaný odmítá argumentaci žalobce, že změnou majetkových struktur u žalobce byla daná protiprávnost zhojena ve vztahu k nynějšímu žalobci, neboť osoby, které byly pravomocně odsouzeny za zvláště závažný zločin podvodu, nemají s žalobcem nic společného od roku 2011. Účastníkem řízení o obnově byla společnost ALT POHLEDY s.r.o. jako právnická osoba, která získala oprávnění k licencované činnosti, resp. dosáhla vydání rozhodnutí o udělení licence trestným činem. Jelikož právnická osoba jako fiktivní koncept nemá schopnost vlastní vůle, nabývá práva a povinnosti skrze své statutární orgány. Jednatel společnosti s ručením omezeným představuje jasně vymezenou pozici disponující oprávněními i povinnostmi, bez níž by nemohla společnost v reálném životě vůbec existovat a jejíž jednání je prostřednictvím fikce považováno za jednání právnické osoby samotné. Nelze rozlišovat mezi jednotlivými úkony konkrétních fyzických osob, které v nějakém určeném období funkci jednatele vykonávaly, neboť jednaly v pozici statutárního orgánu společnosti a jejich jednání je v souhrnu přičítáno pouze a jedině právnické osobě, za níž jednaly.

IV. Ústní jednání

10. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých tvrzeních již dříve písemně uplatněných v žalobě, ve vyjádření k žalobě, resp. v replice k vyjádření.

V. Posouzení věci soudem

11. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí Rady ERÚ, jakož i předcházející rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
12. Podstatu nyní projednávané věci tvoří otázka, zda žalovaný postupoval správně, pokud v prvostupňovém rozhodnutí obnovil řízení o udělení licence, a to v návaznosti na vydání trestního rozsudku. Krajský soud je toho názoru, že žalovaný postupoval správně a zcela v souladu s ustálenou judikaturou.
13. Nařízení obnovy řízení má povahu tzv. dozorčího prostředku, jehož účelem je zohlednit určité skutkové okolnosti, které existovaly již v době vydání původního rozhodnutí, nicméně v této době nebyly zohledněny. Obnova řízení má dvě stadia, prvním z nich je řízení o povolení/nařízení obnovy (*iudicium rescindens*), druhým pak stadium nového (obnoveného) řízení (*iudicium rescissorium*). V první fázi se řeší otázka, zda obnova řízení bude povolena nebo nařízena, přičemž zákonné důvody pro obnovu řízení jsou správním řádem stanoveny taxativně a nelze je rozšiřovat (srov. § 100 správního řádu a odbornou literaturu, např. Fiala a kol. *Správní řád. Praktický komentář*. Wolters Kluwer: Praha 2020, komentář k § 100 správního řádu).
14. Ve věci žalobce bylo aplikováno ustanovení § 100 odst. 4 správního řádu, dle kterého *o obnově řízení rozhodne příslušný správní orgán z moci úřední též v případě, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem*. Aby obnova řízení mohla být dle tohoto ustanovení nařízena, musí tedy existovat pravomocné rozhodnutí o tom, že *byl spáchán trestný čin* a současně musí existovat příčinná *souvislost* mezi spácháním trestného činu a vydáním původního rozhodnutí. To jsou jediné podmínky aplikace příslušného ustanovení, naopak není vůbec rozhodné, kdo byl pachatelem předmětného trestného činu (resp. okruh potenciálních pachatelů není nijak omezen). Pokud tedy žalobce poukazuje na to, že z trestních rozsudků vyplývá, že žalobce v trestním řízení nevystupoval, proto by se na něj bez dalšího závěry trestního rozsudku neměly vztahovat, jde o argument nedůvodný, jelikož pro aplikaci § 100 odst. 4 správního řádu není vyžadováno, aby se trestného činu dopustil přímo účastník obnovovaného řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2004, č. j. 3 As 16/2004-73, či ze dne 17. 2. 2022, č. j. 7 As 5/2022-34). Z hlediska dané věci tedy není podstatné, že nebyl odsouzen samotný žalobce, ale že rozhodnutí *bylo dosaženo trestným činem*. Další podmínkou pro aplikaci § 100 odst. 4 správního řádu je dodržení zákonné lhůty
15. Dále je důležité poukázat na ustanovení § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu, dle kterého platí, *pokud vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu*. Podle odstavce 3 téhož ustanovení je *správní orgán vázán rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, popřípadě předběžně vykonatelné*.
16. Z citovaných částí ustanovení vyplývá, že správní orgán je závěry vyslovenými v příslušném rozhodnutí o tom, že byl spáchán trestný čin, vázán. Vázanost se přitom týká jak skutkové,

tak právní věty výroku takového rozhodnutí, a to *včetně* závěru, že takovým trestným činem bylo dosaženo vydání správního rozhodnutí. Pouze v případě, kdy se trestní soud (případně státní zástupce) ve výroku svého rozhodnutí nezabývá tím, zda je dána příčinná souvislost mezi spáchaným trestným činem a vydáním správního rozhodnutí, je na správním orgánu, aby tuto podmínku obnovy správního řízení sám postavil na jisto. Jak bude poukázáno dále, v nynější věci tomu tak však nebylo.

17. Pro úplnost je třeba dodat, že dle § 52 odst. 2 s.ř.s. je rozhodnutím soudů o tom, že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal, vázán i krajský soud.
18. Důvodem pro nařízení obnovy řízení bylo vydání výše citovaného trestního rozsudku Krajského soudu v Brně. Nutno zopakovat, že trestním rozsudkem Krajského soudu v Brně bylo z hlediska právní kvalifikace konstatováno, že tehdejší jednatel žalobce spáchal zvlášť závažný zločin podvodu, který zčásti dokonal a z části se jej dopustil ve stádiu pokusu, když v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch pro žalobce, jako provozovatele FVE Pohledy, podal dne 11. 2. 2011 citovanou žádost o licenci pro žalobce a na základě opětovného (původně předloženy k získání licence pro společnost ALTENERGIE DEVELOP s.r.o.) předložení totožných skutečností neodpovídajících dokumentů bylo vydáno rozhodnutí o udělení licence č. 111118425, přičemž k této žádosti byla navíc předložena další nepravdivá Zpráva o revizi elektrické instalace č. 2010/135 s uvedeným datem ukončení revize dne 23. 12. 2010 a nepravdivá Zpráva o revizi elektrické instalace č. 2010/136 s uvedeným datem ukončení revize dne 2. 12. 2010, obě vypracované M. V. Ten byl uznán vinným ze spáchání zvlášť závažného zločinu podvodu ve formě pomoci zčásti dokonatého a zčásti nedokonatého ukončeného ve stádiu pokusu.
19. Stejně jako žalovaný, ani krajský soud nemá po prostudování závazných závěrů trestního rozsudku z hlediska skutkového žádné pochybnosti o tom, že popsání trestné činy vedly k dosažení předmětného správního rozhodnutí (udělení licence k výrobě elektrické energie). Tím lze současně odmítnout podstatnou část argumentace žalobce, jelikož skutečnosti vyslovené trestním soudem o souvislosti trestných činů s vydáním příslušné licence nepřísluší krajskému soudu jakkoliv hodnotit či modifikovat. Je třeba vycházet z toho, že veškeré otázky týkající se jak trestní odpovědnosti příslušných osob, ale i skutkového průběhu spáchaných trestných činů již byly projednány a pravomocně vyřešeny před trestními soudy. Následně nařízená obnova řízení dle § 100 odst. 4 správního řádu už představuje svým způsobem pouze „technický“ postup, jak tuto skutečnost zohlednit a vypořádat v pravomocně ukončeném správním řízení. Krajskému soudu tudíž z hlediska meritorního přezkumu přísluší zkoumat pouze splnění podmínek uvedených v § 100 odst. 4 správního řádu, přičemž rozporovaná souvislost trestných činů s vydáním příslušné licence žalobci je z obsahu trestního rozhodnutí zcela jednoznačně zřejmá. Žadateli o licenci tak bylo umožněno neoprávněně čerpat výhodnější výkupní ceny za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010.
20. Podmínka pro nařízení obnovy řízení spočívající v dosažení rozhodnutí trestným činem je v tomto případě nepochybně dána, neboť tehdejší jednatel společnosti a revizní technik spáchali trestné činy, které mají úzkou spojitost s předkládáním podkladů v licenčním řízení v roce 2010 a následným udělením licence. Rada ERÚ v tomto ohledu mj. odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 5/2022-34, který konstatoval: *„Stěžovateli lze přisvědčit v tom, že pravomocné odsouzení jednatelů a revizního technika nepředstavuje trestní odsouzení samotné právnické osoby (stěžovatele). V tomto ohledu však soud konstatuje, že právnická osoba je pouze*

umělou právní entitou, za kterou jednájí konkrétní fyzické osoby – v daném případě jednatele“. Úkony jednatele je bezpochyby namíste považovat za jednání samotného účastníka řízení. Nehledě na skutečnost, vyplývající z výše citovaného rozsudku Krajského soudu v Brně, že pro nařízení obnovy řízení by postačovalo shledání trestného činu revizního technika, pokud by tento byl v příčinné souvislosti s vydáním rozhodnutí o udělení licence (viz také rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 A 33/2019-73: „... *neboť pro povolení obnovy řízení o licenci zcela postačuje závěr, že vydání této licence bylo dosaženo trestným činem revizního technika.*“).

21. Skutečnost, že v trestním řízení byla odsouzena toliko společnost ALT CHORNICE s.r.o., kdy proti společnosti ALT POHLEDY s.r.o. nebylo trestní řízení vůbec zahájeno, není pro obnovu řízení relevantní. Žalovaný obnovu řízení o udělení licence nařídil na základě trestného činu spáchaného jednatelem společnosti ALT POHLEDY s.r.o. a revizního technika, který vypracoval nepravdivé revizní zprávy jako podklad pro licenční řízení, přičemž současně dovodil jasnou příčinnou souvislost mezi vydáním rozhodnutí o udělení licence a trestnou činností. Při posuzování splnění podmínek pro nařízení obnovy řízení vycházel z výrokových částí trestního rozsudku, které jsou pro něj závazné. Pokud jde o odklony (alternativní postupy) v trestním řízení, dokazování neprobíhá či probíhá pouze v omezené míře, není však pravdou, že by dohoda byla schválena bez náležitého podrobného přezkumu trestním soudem (viz § 314r odst. 2 věty první zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů).
22. Z obdobných důvodů lze odmítnout i tvrzení žalobce, že nebyla zohledněna jeho dobrá víra, když z jeho strany nebyl žádný trestný čin spáchán a podmínky pro výrobu elektřiny ze solárního zdroje jsou roky splněny tak, jak bylo povoleno v roce 2010, přičemž správní orgány nerozlišovaly mezi osobami, působícími a profitujícími ze společnosti ALT POHLEDY s.r.o. v době původního rozhodnutí o licenci, a osobami, které v dobré víře společnost ovládly po 16. 6. 2011. Krajský soud opětovně zdůrazňuje, že popsané trestné činy vedly k udělení licence žalobci k výrobě elektrické energie FVE Pohledy. Skutečnost, že trestný čin spáchal jednatel žalobce, byť někdejší, a to v přímé souvislosti s řízením o udělení licence, kdy bylo trestním soudem rozhodnuto, že šlo o trestný čin úmyslný, zcela vylučuje, ve vztahu k nařízení obnovy řízení, jakékoli úvahy o existenci dobré víry na straně žalobce, natož o poskytnutí právní ochrany. Úmyslné protiprávní jednání ze strany jednatele žalobce pak za daných okolností rovněž eliminuje možnost „zavinění“ ze strany správního orgánu. Za takové situace proto nelze o dobré víře žalobce, potažmo její ochraně, v žádném případě hovořit a využití § 100 odst. 5 správního řádu, resp. § 94 odst. 4 a 5 správního řádu, tak v tomto případě nemá zákonné opodstatnění. Z trestního rozsudku se nepodává existence dobré víry na straně žalobce a její nedostatek nemůže ovlivnit ani skutečnost, že v průběhu provozu FVE Pohledy došlo k převodu vlastnických práv. Lze tak souhlasit se závěrem žalovaného, že takový výklad by znamenal, že dobrá víra může vzniknout převodem věci či práva, které byly původně nabyty ve zlé víře. Navíc pokud v kontextu rozhodnutí o udělení licence bude zvažována kategorie dobré víry, musí se jednat o dobrou víru ve správnost a zákonnost tohoto rozhodnutí, nikoliv dobrou víru nabyvatele výroby elektřiny, který ostatně licenci takto nenabyl (nejde o subjektivní právo, které by bylo převoditelné). Změnou vlastníka nelze takto závažný nedostatek dobré víry zhojit a aprobovat tím protiprávní stav.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Nadto žalovaný náhradu nákladů řízení ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. května 2026

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu